

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.305/2024/11.

A felperes:

Amnesty International Magyarország Közhasznú Egyesület

1054 Budapest, Báthory utca 4. I/3.

A felperes képviselője:

Dr. Gönczi Gergely ügyvéd

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

19.P.20.230/2024/7.

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a médiaszolgáltatónak 6.000 (hatezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak 15.200 (tizenötezer-kétszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A fellebbezés szempontjából releváns peradatok szerint az alperes által szerkesztett origo.hu internetes oldalon 2023. december 4-én „A gyermekvédelmi népszavazás ellen hergelt az Amnesty-vezér, akinek testvére a gyanú szerint rengeteg adót csalt” című cikk jelent meg.

[2] A felperes keresete a cikkben szereplő közlés helyreigazíttatására irányult. Abban a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 499. § (1)

bekezdése alapján az impresszum szerint a szerkesztőség kiadójaként működő médiaszolgáltató-t kérte az illeték- és perköltség viselésére kötelezni.

[3] Perköltségét 7 munkaórát bejelentve számította fel, melynek körében részletezte a pert megelőző konzultációt (1 óra), a helyreigazítási felszólítás elkészítését (1 óra), a kereset és mellékletek szerkesztése és benyújtása, valamint a perfelvételi tárgyalás időtartamát (4, illetve 1 óra). Összesen 7x40.000 forint megtérítésére tartott igényt.

[4] A keresettel szemben érdemben védekező alperes a felperes által igényelt perköltséget jelentősen eltúlzottnak tartotta, annak mérséklését kérte. Kifejtette, hogy az ügy megítélése egyszerű, köztudomású, hogy az előzetes sajtó-helyreigazítási kérelmek és a sajtóperekben benyújtott keresetlevelek – a kötelező tartalmi elemek miatt – túlnyomó részben sablonszerűek. Azzal is érvelt, hogy a bírói gyakorlat személyiségi jogi perekben több perfelvételi tárgyalás, több perfelvételi irat, illetve több érdemi tárgyalás és az ügy érdemi elbírálása esetén is csak a felperes által igényelt mértékű ügyvédi munkadíjnal kevesebbet alkalmaz.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest helyreigazító közlemény közzétételére, kiadóját pedig a felperes javára 90.000 forint perköltség, az állam javára 36.000 forint illeték megfizetésére kötelezte.

[6] A pervesztes alperes kiadóját a Pp. 81., 82., 83. § és 499. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes perköltségének megfizetésére. A felperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletre (a továbbiakban: Ükr.) utalva állapította meg azzal, hogy az összeg meghatározása a jogi képviselő által felszámítottak szerint.

[7] A kereseti illeték megfizetésére ugyancsak az alperes kiadóját kötelezte.

[8] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes előbb kijavítás iránti kérelmet (2024. március 11.), utóbb fellebbezést (2024. március 20.) is előterjesztett, az alperes kiadója pedig fellebbezést nyújtott be (2024. március 26.).

[9] A felperes mindkét jogorvoslati kérelme a perköltség felemelésére irányult, az alperes kiadója pedig érdemben vitatta a teljes elsőfokú döntést.

[10] A felperes a kijavítás iránti kérelmet arra alapította, hogy az ítélet rendelkező része és indokolása nem áll egymással összhangban. Az elsőfokú bíróság ugyanis azzal az indokkal állapította meg a részére járó 90.000 forint perköltséget, hogy arról a felperes jogi képviselője által felszámítottak szerint döntött. Az ítélet indokolásának [11] bekezdésében azonban a bíróság a felperes kérelmének megfelelően, a valójában felszámított összeget, 280.000 forintot tüntetett fel perköltségként. Erre figyelemmel a felperes kérte a neki járó elsőfokú perköltség összegének kijavítását.

[11] A felperes fellebbezésében az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének másodfokú kijavítását, illetve a döntés megváltoztatását kérte, az összeg 280.000 forintra felemelésével. Másodfokú perköltségét a Pp. 499. § alapján az alperes kiadójával szemben számította fel 80.000 forintban. Az összeget a fellebbezéssel felmerült két munkaórát alapul véve határozta meg.

[12] Fellebbezési kérelmét a Pp. 369. § (3) bekezdés alapján elsődlegesen arra alapította, hogy az ítélet rendelkező része az indokolással a perköltség tekintetében nem áll összhangban, amire tekintettel nem felel meg az Ükr. „(2) bekezdésének” [helyesen: 3. § (6) bekezdés] rendelkezésének, illetve a Pp. 82. § (2) és (3) bekezdésének, és a 346. § (5) bekezdésének. Másodlagosan a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján kérte az elsőfokú bíróságnak a perköltség mérséklése vonatkozásában hozott döntését felülvizsgálni.

[13] Megismételte a kijavítási kérelemben szereplő okfejtését. Megítélése szerint az általa felszámított perköltség mérséklésének nincs indoka, a perrel szükségképpen együtt járó munkáról részletesen nyilatkozott.

[14] Az első perfelvételi tárgyalásra az alperes idézése nem volt szabályszerű, így két tárgyalási alkalom tartására volt szükség. Ezért másodlagos fellebbezési kérelme körében kérte, hogy amennyiben az ítéltábla a saját hatáskörben történő kijavításra nem lát lehetőséget, és jogsértésként sem értékeli a perköltségről való rendelkezést, akkor a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján mérlegelje felül az elsőfokú bíróság rendelkező rész szerinti döntését, és az elsőfokú ítélet indokolásával összhangban állapítsa meg a felperes perköltségét.

[15] Előadása szerint Tanúl-gyel pertársaságban több pert indított és az elsőfokú bíróság a 7 munkaóra vonatkozó perköltség-felszámítást valamennyi esetben indokoltnak találta.

[16] Az elsőfokú bíróság a felperes kijavítási kérelméről döntve, 2024. március 22-én meghozott végzésével az ítélet rendelkező részének perköltségre vonatkozó részét kijavította, annak összegét 280.000 forintban határozta meg.

[17] Az elsőfokú ítélet ellen a médiaszolgáltató által benyújtott fellebbezést az ítéltábla a 2024. július 31-én jogerős 1.Pf.20.305/2024/5. számú végzésével visszautasította.

[18] A felperes a másodfokú eljárásban érkezett beadványban jelentőséget tulajdonított annak, hogy az elsőfokú bíróság a kijavításról rendelkező határozatát a felperes számára nyitva álló jogorvoslati határidő letelte után hozta meg. Ezért a felperesnek saját jogvédelme biztosítása érdekében a fellebbezést is be kellett nyújtania. A másodfokú eljárásban felszámított perköltség megtérítését azért kérte, mert az a megalapozott igény érvényesítésével közvetlen összefüggésben merült fel.

[19] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, valamint a felperesnek az Ükr. alapján megállapított másodfokú perköltsége megtérítésére kötelezését indítványozta. A kifejtett tevékenység időigényét 1 órában jelölte meg.

[20] Az alperes szerint a felperes által érvényesíteni kívánt perköltség mértéke rendkívül eltúlzott, illetve nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A felperes által csatolt megállapodás minden egyes tétele kirívóan eltúlzott és indokolatlan mértékű díjazást tartalmaz, amely összegek a sajtó-helyreigazítás iránti eljárásokban kialakult bírói gyakorlat szerint a felperes pernyertessége esetén is nagyobb mértékben mérsékelendők az Ükr. 3. § (6) bekezdése alapján.

[21] A fellebbezés alaptalan.

[22] Az alperes kiadója által az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés visszautasítására figyelemmel jogerőre emelkedett az elsőfokú ítéletnek a helyreigazítást elrendelő része, valamint az alperes kiadóját 90.000 forint megfizetésére kötelező rendelkezése. A fellebbezési eljárásban – ide nem értve az illetékkel kapcsolatos, hivatalból vizsgálandó rendelkezést – kizárólag a felperes javára megítélt perköltségről szóló döntés 190.000 forint összegű része volt felülbírálnak.

[23] A felperes fellebbezésében is kért – a kijavítással azonos tárgyú – jogvédelmet az elsőfokú bíróság már a fellebbezések felterjesztése előtt orvosolta. Ezzel a felperes fellebbezése okafogyottá vált, az ítélet részben megváltoztatásának nincs helye.

[24] Mindazon érvek megfontolását, amelyeket a felperes a perköltség 280.000 forintban történő megállapítása érdekében, illetve amelyeket az alperes azzal szemben kifejtett, az elsőfokú bíróság kijavító határozata a fellebbezési eljárásban szükségtelenné tette. A felperes azonban fellebbezését nem vonta vissza, így a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet

fellebbezett részét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az eredménytelen fellebbezésre tekintettel a felperes a másodfokú eljárásban pervesztesnek tekintendő a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján.

[25] Az előbbiekre figyelemmel vizsgálta az ítéltábla a felek által kölcsönösen előterjesztett másodfokú perköltség követelés indokoltságát.

[26] A felperesnek az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéséhez fűzött, e határozat [18] bekezdésében részletezett indokai nem alapozzák meg a másodfokú perköltség felszámítását. A felperes jogorvoslati kérelmének tartalma alapján a számára kedvezőtlen döntéssel szemben – választása szerint – kijavítási kérelmet vagy fellebbezést is előterjeszthetett, mivel a jelen esetben a jogsérelem orvoslására a kijavítás és a fellebbezés egyaránt alkalmas lehetett.

[27] A felperes a rendelkezési jog tartalmából következően, törvényi korlátozás hiányában attól sem volt elzárva, hogy mindkét jogorvoslatot igénybe vegye. Ennek megfelelően az ítélet kijavítását az első- és a másodfokú bíróságtól is kérte és külön fellebbezési kérelmet is előterjesztett. Eljárását azonban a percesekekmenyek saját kockázatára történő halmozásaként kellett értékelni.

[28] Ennek azért van jelentősége, mert mindkét jogorvoslati kérelem-fajtára a perköltségviselés általános szabályai érvényesülnek.

[29] A fellebbezés kizárólag a felszámított perköltség megtéríttetését célozta és a fellebbezésben az ítélet kijavítására vonatkozó kérelem is szerepelt. Az utóbbi kérelem alapjául szolgáló szabály szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság határozatát a fellebbezést érdemben elbíráló határozatában is kijavíthatja (Pp. 353. §). Ezért fel sem merülhet, hogy a felperes mindkét percesekekmenye – az elsőfokú bíróságtól kért kijavítás és a fellebbezés – szükségszerű volt. A felperes érvelése, amely szerint az ítéltábla előtti eljárást „a jogvédelem biztosítása érdekében meg kellett indítania”, okszerűtlen. Jogi álláspontjából következően a kijavítási szabályok alkalmazásának helye volt, a kijavítást azonban a másodfokú bíróságtól is kérhette, és a jelen esetben kérte is. Perköltséget azonban kizárólag a fellebbezéssel kapcsolatban számított fel.

[30] A jogsérelmet az elsőfokú bíróság orvosolta, ezért a fellebbezés okafogottá, ezáltal eredménytelenné vált. Erre az esetre – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a Pp. 83. § (1) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni. Emiatt kizárt, hogy a felperes másodfokú eljárásban a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított perköltségének megfizetésére a bíróság az alperest kötelezze.

[31] A másodfokú eljárásban pernyertesnek minősülő alperes jogi képviselőjének munkadíját az Ükr. 3. § (3) és (5) bekezdésére utalva kérte (6000 forint). Figyelmen kívül hagyta, hogy a másodfokú eljárás pertárgyértéke meghatározható volt (190.000 forint), amely alapján az Ükr. 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerint kiszámított munkadíj 5.000 forint. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a helyes jogi alapon kiszámított másodfokú perköltséget állapította meg részére és annak megfizetésére a felperest kötelezte az alperes kiadójának történő teljesítéssel.

[1] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő illetékfeljegyzési jog alapján meg nem fizetett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (2) bekezdés c) pontja, valamint 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési illeték megfizetésére a másodfokú bíróság szintén a felperest kötelezte a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.

[32] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[33] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesznek eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni. Az illetékbevételei számla száma:10032000-01070044-09060018.

Budapest, 2024. december 19.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Dr. Ócsai Beatrix Márta s.k.
bíró